

Barrage de l'Eau d'Heure

21.07 → 23.07.2000

Trek 2000

Een geslaagd hoogtepunt van het VVR-seizoen

Donderdag 20 juli in de late namiddag kwamen de eerste trekruiters reeds aan. 'De Brekkers', onder leiding van Marcel Verheyden, waren met vijf paarden vanuit hun thuisbasis Hauthem, nabij Hoegaarden vertrokken. Zij waren vier dagen onderweg, om via Tourinnes-St.-Lambert, Marbais en Villers-Potterie op de Trek 2000 te arriveren. De Brekkers konden terugblikken op een mooie trektocht, ondanks enkele stukken met toch wat veel verharde wegen. (voor een uitgebreid verslag: lees p. 8-9)

Ook de ruiters van Hippoclub Alea, (Olivier en "de meisjes"), hadden er al vijf dagen trektocht opzitten toen ze op het domein van Caval'Heure aankwamen. Onze twee fjorden en een draver hadden de vrijdag een rustdag verdiend, na een toch wel zware tocht, vanuit Anor in Noord-Frankrijk, met hier en daar verassingingen als dichtbegroeide en zeer modderige holle wegen. Het weer was in de loop van de week fel verbeterd na de stortregens van begin juli, zodat de initiatiefnemers mooie vooruitzichten voor het weekend hadden. Verantwoordelijke ter

plaatsse, Jean-Pierre Liénard, had voor een goede equipe gezorgd om de meer dan honderd deelnemers optimaal te kunnen ontvangen. Medeorganisator Jan Boschmans van de Antwerpse Trekruiters arriveerde pas op vrijdagmiddag, met elf andere trekruiters na een trektocht van een week. Zij waren vertrokken in Tintigny voor een tocht van ongeveer honderdzesentwintig kilometer - die er door onvoorziene omstandigheden wel een kleine tweehonderd werden. (voor een uitgebreid verslag: lees p. 9-10)

Op donderdag werd de hand gelegd aan de laatste voorbereidingen om zowel mensen als paarden een weekend gelogeed te krijgen. Vermits er voor de paarden enkel weidegang voorzien was, werden op het veertien hectare grote domein een tiental weides afgebakend. En dan is het natuurlijk puzzelen en proberen in te schatten welke paarden er bij elkaar op de weide kunnen. Uit ervaring weten we dat als de weides groot genoeg zijn, en de paarden elkaar kennen, dat normaal gezien weinig problemen geeft. Wanneer de paarden al wat kilometers in de benen hebben, hebben ze meestal ook geen behoefte meer om daarna ook nog eens de weide op stellen te zetten. Om conflicten te vermijden worden voor zeer dominante paarden meestal kleine compartimenten afgespannen, en voederen gebeurt natuurlijk altijd onder toezicht. De ruiters konden kiezen tussen overnachting in slaapzaal of kamperen in tent of paardenvan, zodat de tuin rond de grote chalet al gauw op een gezellige camping begon te lijken.

Op 21 juli kwamen dan de overige trekruiters en menbers ter plaatse aan met vervoer. Deelnemers kwamen uit alle Vlaamse provincies en zelfs vanuit Nederland. De penningmeester van de NRSV (Nederlandse Ruitersport Vereniging) en zijn echtgenote wilden wel eens ondervinden hoe het er bij de Vlaamse Vereniging voor Ruitertoerisme aan toegaat. Zij kwamen van het verst en hadden er een halve dag transport opzitten. Al bij al waren er zeventig paarden en honderddertig deelnemers, waaronder een dertigtal 'echte cowboys zonder paard' uit Ruddervoorde die zeker en vast voor extra ambiance hebben gezorgd.

Vrijdagmiddag was er een begeleide wandeling die gegidst werd door "meestertrekruiter" en medeorganisator Didier Dufrane. Onder een stralende zon vertrokken de ruiters op weg naar de Brasserie de Silenrieux, waar artisaanaal bier gebrouwen wordt. De paarden stonden rustig gebonden in de schaduw terwijl de ruiters konden genieten van de bieren 'Joseph' en 'Sara' in stenen kruiken. Men kon een terrasje doen, een ijsje eten of een kijkje nemen op de antiek- en brocantemarkt op het vlakbij gelegen pleintje. Wie niet beter wist, kon zich in het zuiden van Frankrijk wanen... en dat zo dicht bij huis! Na een wandeling van een viertal uur kwamen tegen de avond ook de groepen van Denis Teirlynck en Jacky Pedeneau terug aan op de kampplaats.

Alle ruiters bleken tevreden en konden na het voederen van de paarden, zelf aanschuiven voor het welkomsaperitief in de tent. De heerlijke barbecue werd afgesloten op zijn Frans, met een kaasplank van verschillende verse geitkazen, aangeboden door de plaatselijke 'Vitrine du Pays de l'Eau d'Heure', de winkel met regionale producten die net opendeurdag hield. Bovendien kon men dankzij sponsor Fast genieten van een optreden van 'The Indiras' die voor gezellige zang en muziek zorgden. Na het voorstellen van de groepen werd het kampvuur aangestoken en konden de verschillende deelnemers in een gemoedelijke sfeer nader kennismaken

Op zaterdag stond er een toeristische rally met zoektocht op het programma, een dagwandeling van een kleine veertig kilometer rondom de meren van de l'Eau d'Heure. Ook een aantal Waalse ruiters kwam ons een dagje vergezellen.

Vertrekkend vanaf het meer van Falemprise, langsheen de voorstuwdam van de Ri-Jaune en over de stuwdam van de l'Eau d'Heure, ging de route richting het hoogstgelegen stuwmeer, Plate-Taille, trouwens het grootste meer van België. De stuwdammen zijn een indrukwekkend gezicht, zowel van dichtbij als veraf. Op de verschillende meren kan men ook verschillende watersporten beoefenen: surfen, zeilen, waterski, enzovoort. Of men kan er gewoon zwemmen, zonnen, kamperen of picknicken langheen de oevers, wat dit weekend van de nationale feestdag - met dan nog schitterend weer erbovenop! - zeer veel gedaan werd. De picknick vond plaats vlakbij de oever van het meer dat dé toeristische trekpleister van de streek vormt. Toch is er hier geen sprake van dat de verschillende recreanten elkaar voor de voeten lopen. Deze streek met een landschap vol contrasten - bossen, weiden, akkerland en grote watervlakken, met ongeveer vijftien kilometer oevers - is dan ook zeker een aanrader voor een dagje (of liefst nog véél langer) uit.

Na de middagstop ging de wandeling verder langsheen een vliegveld voor zweefvliegtuigen, en daarna weer het bos in, om uiteindelijk over de voorstuwdam van Falemprise op het domein van Caval'Heure aan te komen. Opnieuw een geslaagde wandeling zonder problemen onderweg.

Bij aankomst konden de ruiters nog een kleine praktische proef afleggen om de zoektocht af te sluiten.

Hoewel de wandeling voor de menbers qua afstand langer was dan de dag voordien, hadden de koetspaarden het toch minder lastig, dankzij een veel 'plattere' route zonder lange en steile beklimmingen en afdalingen. Overdag was het ook iets minder warm weer, zon en wolken wisselden elkaar af, met een fris briesje... gewoonweg ideaal weer om te rijden.

's Avonds konden de deelnemers genieten van een culinaire streekspecialiteit, namelijk escavêche: een speciale bereidingswijze van vis, vooral forel en paling, die koud gegeten wordt. Men kon afsluiten met verschillende geitkazen bereid met kruiden en planten uit de streek, en een taartbuffet van de gekende Ardense suikertaart. Even werd de aandacht gevraagd voor de prijsuitreiking van de zoektocht, gesponsord door Voeders Lannoo-Martens, Alea Ruitershop, P.K. Ruitershop en enkele plaatselijke bedrijven.

De Tombstone Country Dancers zorgden voor een optreden, gevolgd door een dansles (snelcursus?) linedance voor de geïnteresseerden. Niet alleen de dansvloer, maar ook het kampvuur had weer veel succes, zodat de meesten hun bed niet zagen voor de vroeger uurtjes.

Op zondag was er opnieuw een kortere wandeling voorzien, te rijden individueel of in groep. Weerom schitterend zomerweer, de bossen en de meren zorgden gelukkig voor afkoeling. En nergens dazen te bespeuren: een gróót voordeel voor wie gewend is in de streken boven Sambre en Maas paard te rijden of te menben!

Na de middag konden de paarden de weide op en was er voor de deelnemers nog een demonstratie van grondwerk. Igor Ost van de Belgian Horsemanship Association liet met zijn paard een aantal verschillende oefeningen zien die voor de gemiddelde trekruiter in alle omstandigheden van pas kunnen komen. De reacties waren dan ook unaniem positief.

Stilaan naderde dan het uur van vertrek en begon het inpakken en wegwezen; voor haast iedereen was het nu met vervoer naar huis. Slechts voor een zestal Alea-leden vormde de Trek de voorzetting of het begin van een trektocht, verder langs de zogenaamde 'Laars van Henegouwen'.

Aan het enthousiasme van de deelnemers en de gezellige sfeer te oordelen, was deze derde editie van de Trek een voorbeeld van hoe het moet. Het zal voor de organisatoren dan ook een hele opgave zijn om een plaats te vinden die het succes van Trek 2000 zal kunnen evenaren, laat staan verbeteren. Maar dat is pas voor volgend jaar... voor de VVR was Trek 2000 alvast een hoogtepunt!